

Posudek diplomové práce Pavla Burgerta: Sídliště kultury s vypíchanou keramikou v Jaroměři ve světle osídlení východních Čech v mladším neolitu. – The Stroked pottery site Jaroměř in the light of the settlement of eastern Bohemia in the younger Neolithic. 61 str. s literaturou, Příloha A: 20 obr., 41 tabulek, katalog; Příloha B: 58 tabulek a 28 str. popis objektů. Praha 2012, Univerzita Karlova.

Tématem diplomové práce Pavla Burgerta je zpracování materiálu z archeologického výzkumu sídliště kultury s vypíchanou keramikou v Jaroměři, okr. Náchod ve východních Čechách. Na tomto místě je třeba ocenit laskavé přenechání zpracování výzkumu jeho vedoucímu PhDr. Vítu Vokolkovi, který poskytl nejen materiál, ale rovněž dokumentaci k výzkumu.

Autor práce v úvodu připomíná přehled osídlení východních Čech i zvoleného katastru v mladším neolitu, okolnosti výzkumu a metodu, kterou při zpracování výzkumu použil. Vlastní analýza začíná přehledem kamenné štípané industrie, která je na sídlišti v Jaroměři na české poměry poměrně hojná. Soubor 408 kusů je zpracován jak morfologicky, tak zejména z hlediska použité suroviny, což autor považuje za velmi důležité při určování vztahu lokality a ostatního prostoru. Z tohoto přehledu vyplývá orientace na suroviny ze severních a severovýchodních Čech (silicity glacienních sedimentů) a z oblasti Malopolska (silicity krakovsko – čenstochovské jury). Dominantní je zejména prvně jmenovaná surovina, hojněji je zastoupena i importovaná polská. Ostatní suroviny jsou už jen pouhým doplňkem surovinové škály, týká se jak severozápadočeských křemenců, tak ostatních méně či více vzdálených zdrojů ostatních surovin. Tato skutečnost potvrzuje dosavadní předpoklady o orientaci populací východních Čech v období mladšího neolitu na ostatní regiony.

V případě výskytu broušené industrie sleduje autor výskyt hotových výrobků, polotovarů nebo dokladů výroby v místě sídliště a z tohoto hlediska hodnotí i některé objekty na sídlišti zjištěné. Zajímavý je výskyt velkého množství neolitických brusů, objevených v objektech datovaných do halštatského období. Autor se domnívá, že tyto artefakty byly v prostoru halštatské osady systematicky vysbírávány a deponovány v objektech. K této situaci také uvádí příslušné analogie.

Velmi zajímavá je kapitola o domech a jejich datování. Zde autor uvádí některé výjimečné situace, které lze velmi dobře *přečíst* i z celkového plánu – například domy s ohradami nebo pravidelné uspořádání některých z nich a objekty, které jsou k nim přilehlé v severovýchodním konci stavby.

Zbývající část práce je již věnována rozboru keramického materiálu, který autorovi umožňuje jemnější chronologické dělení jaroměřického sídliště kultury s vypíchanou

keramikou. Autor navázal tematicky na vlastní bakalářskou práci, v předložené diplomové práci už osvědčuje velmi dobrou znalost materiálu a schopnost práce s ním. Projevuje se nejen v úspěšnosti jemnějšího chronologického třídění keramického materiálu, ale i ostatních nálezů (štípaná, broušená i další kamenná industrie a mazanice). Na velmi dobré úrovni je rovněž katalog nálezů i kresebná a ostatní dokumentace. Tuto práci by bylo užitečné v krátké době publikovat, neboť je cenným příspěvkem k řešení problematiky mladšího neolitu ve východních Čechách.

Formální i obsahová stránka předložené práce splňuje všechny požadavky, kladené na úroveň diplomových prací a proto ji doporučuji k obhajobě.

doc. PhDr. Miroslav Popelka, CSc.

Praha, 12.6. 2012